

Gündelig i detta gröna,
 Får du mitt sista afsked röna;
 Ulla! farväl min söna,
 Vid alla Instrumenters ljud.
 Fredman ser i minuten,
 Sig till Naturens skuld förbruten,
 Elofö ren ur Surtouten,
 Afskilt en knapp vid Charons bud.
 Kom hjertats Gud!
 Ett Fröjas ätt belöna
 Med Bacchi frud.
 Gündelig i detta gröna,
 Stod Ulla sista gången Brud.
 — — — Den sista gången Brud.

Frufost i det gröna.

Swila wid denna källa,
 vår lilla Frufost wi framställa!
 Rödte win med Pimpinella
 och en nos skuten Beckasin.
 Klang hwar Buteljer, Ulla!
 I våra korgar öfverstfylla,
 Sömnda i gräset rulla,
 och län hwar ångan dunstar fin,
 Ditt middags win
 Sku wi ur krusen hålla,
 Med glättig min,
 Swila wid denna källa,
 Hör våra waldhorns klang Cousin
 — — — waldhornens klang Cousin.

Säljes i Björnstedts Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckt hos J. H. Norberg, 1825.

Pråktigt på fältet präla,
 än Hingsten med sitt Eto och Säl,
 än Euren han höres vråla,
 och stundom Lammet bråka tör;
 Tuppen på talet hoppar,
 och liksom Hönan wingen loppar,
 Ewalan sitt huswud doppar,
 och Skatan skrattar på sin stör.

Löft Lütteln! hör
 Låt Caffe-glöden koka,
 Där nedanför.

Pråktigt på fältet präla
 De ämnen som mest ögat rör,
 — — — som mest vårt öga rör.

Himmel! hwad denna Runden,
 Af friska Löstrån sammanbunden,
 Widgar en plan i Lunden,
 Med strödda gångar och behag,
 Ljusligt der löfven susa
 I swarta hvirflar grå och ljusa,
 Tråden en flugga krusa,
 Inunder skyars släkt och drag.

Tag, Ulla tag,
 wid denna måltids stunden,
 Ditt glas som jag.

Himmel! hwad denna Runden
 Bepryds af blommor tusen slag
 — — — af blommor tusen slag:

Nymphen, se hwar hon fliswer,
 Och så bestållsam i sin iswer,
 An Agg och än Oliver,
 Uppå en rosig tallrik bär.
 Stundom en sked hon öser,
 och öfwer Bunken gräddan slöser;
 Floret i barmen pöser,
 Då hon den Mandeltärtan får.

En lyckling där,
 Af den hon wingen riswer,
 Nyss kallnad är.

Nymphen se hwar hon fliswer,
 Och swettas i ett lårt besvär.
 — — — Och swettas i besvär.

Blåsen i Musikanter,
 wid Eols blåst från berg och branter;
 Siungen små kärleks-panter,
 Bland gamla Mestrars kält och gnag
 Syskon! en sup wid disken,
 Och pro secundo en på Tisken:
 Krögarn, den Basiliken,
 Summerar taflan full i dag.

Klang Du och Jag!
 Klang Ullas amaranther,
 Af alla slag!

Blåsen i Musikanter,
 Och hwar och en sin kallsup tag.
 — — — Hwar en sin kallsup tag.